

Нова українська школа

Марія ЧУМАРНА

БУКВАРИКОВА СВІТЛИЦЯ

МАЛА Й ВЕЛИКА УКРАЇНА

1 КЛАС

ТЕРНОПІЛЬ
"НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН"

ББК 84(4Укр)-5
УДК 82-1(477)
Ч-90

Серію «Нова українська школа» засновано 2017 року

Чумарна М. І.

Ч90 Букварикова світлиця : 1 кл. : Мала й велика Україна. Читанка для молодших школярів. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2019. — 176 с.

ISBN 978-966-10-5852-0

Ця книжечка послідовно, крок за кроком, вводить дитину в барвистий світ її образів: від пізнання себе, свого найближчого оточення, сім'ї і родини, до якнайширшого розгляду тих понять, які ми означуємо словом "Україна". Книжка навчає дитину простими доступними віршами засвоювати просторові уявлення, вивчати довколишній світ на дотик і на смак, у пісенно-ігровій формі вживатися у світ казки, самій творити власні вірші й казки. Вона допомагає дитині концентрувати увагу на побаченому, почутому, вслухатися у відтінки рідного слова, шляхом звуконаслідування і словотворення розширювати понятійне коло, розвивати логічне мислення, увагу. Книжка наочно ілюструє синергетичну модель виховання дитини, що базується на тисячолітньому досвіді української етнопедагогіки.

Відповідає вимогам типових освітніх програм та Державного стандарту початкової освіти.

Для широкого кола маленьких читачів дошкільного і молодшого шкільного віку.

УДК 82-1(477)
ББК 84(4Укр)-5

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу видавництва.*

ISBN 978-966-10-5852-0

© Чумарна М. І., 2019
© Навчальна книга – Богдан, 2019

ДОБРОГО РАНКУ!

СОНЕЧКО ЗБУДИЛОСЬ

Сонечко збудилось,
Промінцями вмилось,
Посміхнулось пташці,
Зайчику й ромашці.

І мене збудило,
В личенько пригріло:
«Час уже вставати!»—
Засміялось мило.

І я відкриваю очка, примружено намагаюся дивитися на сонечко. Яке тепло іде від кожного його промінчика! Навіть вазонкові квіти на віконечку розтулили сонні пелюсточки.

І Я?

І я очка протираю,
Я до сонечка моргаю:
Ти світи ясненько,
Сонце золотеньке!

Бо коли ти світиш —
Раді тобі діти,
З ліжечка стрибають,
Личка умивають!

Я біжу умиватися. Ох, яка холодна водичка! Спершу завжди умиваюся холодною водою: набираю її у маленьке відеречко, кажу водичці: «Ти гарна, здорова і цілюща, водичко! Умий моє личко!»

Скажу вам по секрету: водичка все чує, розуміє і запам'ятовує! І коли я тихо скажу їй: «Я люблю тебе, водичко!», — то вона віддасть мені свою любов кожною крапельинкою, котру я виллю на своє тіло.

Ось я, — умита, усміхнена, гарненько зачесана. У мене чудовий настрій!

А який настрій у тебе? Розкажи, як ти вранці збираєшся до школи. Можливо, дорогою до школи ти щось цікаве побачиш, з кимось зустрінешся. Поділися з усіма своєю цікавою історією!

Якими словами ти можеш описати свій ранковий настрій? На що він схожий?

УСМІХНЕНІ ЛИЧЕНЬКА

Ви — ніби сонце, усміхнені личенька!

Вас умивала сьогодні водиченька?

Сонечко вас цілувало у щічки?

Вас веселили квітки і смерічки?

Котики вам говорили «Няв-няв»?

Песик весело хвостом помахав?

Ми вам радіємо, вам посміхаємось —

З вами, щасливими, радо вітаємось!

Спершу я скажу «Доброго ранку!» мамі й татові, а потім подам руку котові Любомудрику. Ви бачили коли-небудь такого неймовірного кота, котрий розуміє кожне моє слово?

Любомудрик ходить зі мною гуляти, бавиться у дворі й... ходить до школи. Навіть якщо сидить вдома...

«Як це?!» — запитаєте ви.

А дуже просто: коли я хочу порадитися з Любомудриком, то уявляю собі його очі. Він завжди примружує їх, коли щось не так, і широко відкриває, коли хоче сказати мені: «Так!» Правда, у нього виходить «Няв!»

Я вибігаю на вулицю і біжу до школи. Сонце ясно світить, а на квітах і на траві виблискує роса. І я вітаюся з нею, бо роса — найчистіша і найцілющіша в світі водичка.

Давай привітаємося з тобою! Які слова тобі хочеться сказати вранці своїй мамі, татові, братикові чи сестричці, друзям та учительці?

А які слова хочеться самому почути від інших?

Поміркуй: що може людина передати іншій людині словами? Яку насправді силу має слово? Чи можна слова назвати цілющими, радісними, добрими? Які це слова? Назви їх!

Пограємо в гру

Гра називається «Поливаю квіти». Дівчата і хлопчики в барвистих коронах з назвами різних квітів стають в коло, а «садівник» іде по колу і «поливає»

свої квіти словами. Кожній з них він говорить якусь фразу, від якої «квіти», розкинувши руки, «розцвітають», або — навпаки: «в'януть», опустивши голову і сівши на підлогу.

Поміркуйте, якими словами та фразами можна «поливати» свої квіти, а якими — не можна. «Прив'ялі» квіти треба оживити гарними словами. «Квіточка» починає підіймати вгору свої пелюстки, радісно випрямлятися. Коли «садівник» полиє всі квіти і створить для них радісний настрій, квіти разом співають пісеньку:

Ой, як гарно, ой, як мило в цім саду рости,
Ой, як хочеться нам, квітам, пахнути й цвісти,
Тільки ти, наш садівничку, добре пам'ятай,
Бур'яни з своєї мови всі повиривай!

ВОДИЧКА-РОСИЧКА

Я люблю тебе, водичко!
Умий моє біле личко!
Засміялася водичка:
«Вранці я собі росичка,
Вдень — глибокая криничка.
Я джерельцем всім співаю,
Трави в спеку напуваю
І мурашок, і звірят,
І усміхнених малят.
Я усім життя дарую —
І тебе я поцілую!»

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.